

SURINAAMSCHIE COURANT.

DINGSDAG, DEN

30 OCTOBER.

Algemeene Secretarij.

Den 25 October 1832.

Van wege Gouverneur Generaal in Raad, wordt hiermede bekend gemaakt, dat ten gevolge van het daaromtrent gedaan verzoek, Brieven van Manumissie zijn verleend geworden, aan den Slaaf FRANÇOIS, toebehoord hebbende aan den Grond Aloude, aankomende den Boedel van wijlen ALEXANDER MALMBERG Az., en dat gemelde Gemeenmitteerde voortaan zal heeten;

FRANÇOIS PLUIMZORG.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 26 October 1832.

Alzoo JOHAN HEINRICH CORDUA, zich bij rekest aan den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, bij een sessie van den Hoogen Raad, heeft geadresseerd, met verzoek om bij anticipatie van den gewonen tijd van affisie, te mogen verkrijgen Brieven van Manumissie voor de Mulatten LOUISA, MARTINA, hem in eigendom toebehoorende. Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal bij een sessie van den Hoogen Raad der Nederlandsche West-Indische Bezittingen goedgevonden heeft, zulks algemeen bekend te maken, en den iegelijk die enig recht of pretentie op den gemelden Mulatten mogt sustineren, op te roepen, om voor of op den 2den November aanstaande, van hun vermeend recht of pretentie te Algemeene Secretarij aantekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Algemeene Secretaris,

G. A. VAN DER MEE.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

AMSTERDAM 9 Augustus.

De London Times verlangt, dat er niet langer gedraald worde met tegen Holland kracht-dwangmiddelen in het werk te stellen, ten einde van dat land de onderteekening der 24 artikelen en de ontruiming van het Antwerpsche Kasteel te verkrijgen. De meening van dat dagblad schijnt op verre na niet door de overige Engelsche periodieke drukpers gedeeld te worden. De Times heeft onder zijne Londensche schrijfgenoeten vele wederpartijders ontmoet; en nog zeer onlangs geeft het hooggeachte weekblad Bell's Weekly Messenger aan het meergenoemde dagblad the Times een antwoord, hetwelk de uitdrukking van een zeer groot aantal Engelschen schijnt te zijn, en hoofdzakelijk is vervat, als volgt: —

Te willen dat men den Hollanders met geweld de Citadel van Antwerpen ontfange, zegt de Weekly Messenger, is een raad, die iets van dien Franschen, met onze belangen zoo zeer strijdigen, geest ademt. Men is het daarover eens, dat Antwerpen het Gibraltar der Schelde en de deur van Holland is. Toen Napoleon zich in het bezit van Antwerpen had gesteld, verklaarde hij dat deze

plaats, in zekeren zin, Holland bij de horens aan den grond moest neerhouden. Al wie met de oorlogen der revolutie bekend is, weet dat ten gevolge van het verraad der Antwerpsche bezetting en geholpen door het Belgische graauw, Dumortier in staat gesteld werd om binnen eene maand Holland te overloopen en te vermeesteren. Wel verre dus van den Hollanders Antwerpen te ontrukken, zouden wij integendeel zeer duidelijk moeten vaststellen, dat nimmer in eenigerlei geval die plaats door Belgen zal kunnen worden bezet.

Het Vlaamsche dwergkoningrijk, die marionetten-monarchie, zal nimmer een andere dan nominale of liever verraderlijke onafhankelijkheid kunnen hebben. Seder het afbreken van den ijzeren slagboom aan deszelfs grenzen [de onstaatkundigste daad van het tegenwoordig ministerie] blijft België ten allen tijde voor eenen Franschen inval bloot, en de eerste schok der golfslagen moet hetzelfde noodwendig omverwerpen. Hoe onzinnig moet het derhalve niet zijn, Holland te verzwakken, om, zoo men voorgeeft, doch zonder het oprechtelijk te willen, de krachten van België te vermeerderen.

Wij hebben het altijd als eene bij uitnemendheid anti-Engelsche politiek aangemerkt, eenen troon te bouwen uit bestaandeelen zoo als die, welke België kan aanbieden, uit riet en stroo. Dit volk, als politieke vereeniging beschouwd, is nimmer onafhankelijk geweest, en, naar versche gebeurtenissen te oordeelen, is hetzelfde der nationale onafhankelijkheid luttel waardig.

Onder Spanje, Oostenrijk en later onder Napoleon, was dit land om zoo te spreken het aanhangstel, de toegift van grootere staten. In onze oogen is België evenzeer het erfdeel van Frankrijk, als Zweden en Denemarken het van Rusland, en het bevel tot het slechten van deszelfs vestingen moet hetzelfde noodzakelijk tot den rang eener Fransche provincie doen afdalen.

Ja Holland is onze natuurlijke bondgenoot, en ons liberalismus verblindt ons geenszins derwijze, dat het ons beletten kunne Holland nog meer genegen te zijn, omdat het een protestantsch bondgenoot is. Vree onzer, indien wij den dag moeten beleven waarop de gemeenschap van godsdienstig geloof, gepaard aan de gemeenschap der staatkundige belangen, niet meer beschouwd zal worden als de hechtste band tot eene alliantie tusschen de volkeren.

Onder een handelskundig opzigt, zijn onze betrekkingen met Holland voor ons alleszins voordeelig: het heeft geene prohibitive wetten. Ons handelsverkeer met Holland is onwederlegbaar voor ons verre weg voordeliger dan datgene, hetwelk wij met Frankrijk uitoefenen. Het verbruikt derhoud willen belasten,

onze katoenen en onze wollens, onze kolen, ons ijzer en staal, en een zeer groot aantal onzer overige produkten. Maar België, Frankrijks politiek nabootsende, verbiedt onze fabrikaten of bezwaart dezelve met overhooge tolregten; en naarmate het meer Fransch wordt, en dit zal het van dag tot dag worden, des te meer zal hetzelfde het stelsel van prohibitie vasthouden. Is dit volk dan een bondgenoot waaraan men een zoo wijs, zoo standvastig, zoo braaf volk als de Hollanders moet opofferen?"

Men meldt uit Vlissingen, dat de gezondheids-toestand der troepen in het 4de en 5de district, zoo wel als in deze vesting, is zeer gewenscht; alle maatregelen worden door de overheden in het werk gesteld ter voorkoming van ziekte onder de soldaten; het zoo verderfelijk bovengematig gebruik van fruit, koud water enz. wordt ten strengste tegen gegaan; ook heeft men den soldaat een dubbel ration jenever per dag doen nitdeelen.

Van de Vloot op de Schelde wordt ons, het volgende berigt medegedeeld: Ik kan u verzekeren dat tot dus verre de Cholera zich op de schepen niet heeft geopenbaard. Wel is er 14 dagen geleden een schijn van geweest door het plotseling overlijden van twee man, die zich door overmatig drinken van koud water, een ongesteldheid hadden op den hals gehaald, waarbij zich eenige teekenen der Cholera vertoonden. Niettegenstaande het ongunstig weder zijn er weinig zieken op de schepen; alle voorzorgen worden genomen, om de gezondheid te bewaren; de gemeenschap met alle Belgische vaartuigen heeft voor lang opgehouden, dewijl in Antwerpen en rondom ons, de ziekte heerscht. Wij vleijen ons, dat wij in onze positie van dit onheil nog zullen bevrijd blijven.

Onze militaire positie is nog dezelfde als voor een jaar; door de vrees houden wij de Belgen in ontzag; de goede houding welke onze achtbare Kolonel aanneemt heeft de beste uitwerking. Op de Schelde zijn wij tegen allen aanval gewapend. Het fort Bath is in eenen goeden staat van defensie. De passagie is gedeelt door Zr. Ms. lineschip de Zeeuw en door een aantal kleiner vaartuigen, zoo dat eene Fransche en Engelsche vloot zich er op zoude bedenken, alvorens deze sterkte te willen forceren.

Uit Saksen meldt men, dat aldaar voortdurend nog Polen aankomen, die niet verkiezen van de hen aangeboden kwijtschelding gebruik te maken, en wier toestand allerellendigst is. Uit Pruissen worden zij naar Frankrijk gedrongen, om dat zij zich niet naar Polen willen begeven, en van den saksischen bodem kunnen zij niet verder gaan, om dat de andere duitsche staten zich niet met hun onderhoud willen belasten.

Als yoren de Boedels van **ABIGAIL SALOMONS** Huisvrouw van **SALOMON COMPERTS** den 5den September 1831; **ALEXANDER BEGBIE**, den 11den Januarij, 1832; **ROBERT BENT**, den 11den dito; **ELISABETH MEIJERS**, den 6den Febrüarij dito; **G. F. DRANSFELD**, den 6den dito; **JACOB HIMBORLES DE MEDINA**, den 10den dito; **WILLEM HALSKE**, den 27sten dito; **A. CUMMINGS**, den 8sten Maart dito; de gerepudieerde gemeenschappelijke Boedel van **JAN GEORGE DE HENDER**, en de gelatene Huisvrouw **ANNA HARGA**.